

Vltava 16. - 20. srpna 2000

Účast: Míla a Drahuna s Kačenkou, Kýza, Pavel a Helča s Kájou a Tomáškem, Tvrďa s Filípkem, Markéta, Zlatka s Veronikou a Petrou, Alena J. a Tomáš, Ríša a Martina

Středa 16. srpna 2000 (Rožmberk): Poslední z letošních vod se odehrála stejně jako loni na Vltavě. Ještě pár týdnů před odjezdem to vypadalo na mohutnou účast, pak došlo k radikálnímu snížení počtu účastníků, ale nakonec přibylí noví lidé a o víkendu nás bylo pozhnaně.

Sraz jsme si dali v rožmberském kempu, který jsme upřednostnili před vyšebrodským z důvodu neporovnatelné kvality i ze znechucení celým Vyším Brodem, což jsme si další den jen potvrdili. Ve středu se tedy na tábořišti sešli Míla s Drahunou, Kačenkou a Kýzou, kteří byli v okolí Lipna již od pondělí, a Pavel a Helča s Kájou a Tomáškem. Ti přijeli až ve středu za soumraku. Kemp byl oproti loňsku poměrně plný, což byla pravděpodobně reakce na nádherné počasí panující v těchto dnech a kontrastující s deštivým červencem. Zvýšený počet zájemců o [vodácký pobyt na Vltavě](#) se pak pochopitelně projevil na množství kánoí brázdících její vody. Kája při cestě rozesmál Pavla a Helču, když nerozuměl oznámení, že v kempu budou čekat „Boušáci“, a evidentně zblblý z celotáborových her se nevinně ptal: „Kdo, Bohové?“ a později ještě lépe: „Bohoušové?“

Při stavění stanu a vybalování si Helča mohla konečně k pobavení ostatních odpovědět na otázku, proč měla tentokrát poloprázdný barel. S výrokem plným poznání a údivu: „Tak proto jsem v něm měla tolik místa!“ reagovala na zjištění, že si doma zapomněla spacák. Naštěstí se to dalo vyřešit tím, že si Pavel a Kája své spacáky sepnuli zipy k sobě a vytvořili tak jeden veliký, do něž se i s Helčou relativně pohodlně vešli.

Večer jsme si sedli ke stánku v kempu a zde jsme v poklidu povídali, popíjeli pivka a jiné nápoje, například becherovku. Zatímco Míla a Pavel odpadli, trojice Helča, Drahuna a Kýza zde vydržela až do půl čtvrté. Při návratu do stanů si ještě svorně zapěli letošní velký hit - Denisu.

Čtvrtek 17. srpna 2000 (Vyší Brod – Rožmberk; 11,9 km): Ráno jsme převezli lodě a sebe do Vyšího Brodu, kde si i Boušáci v půjčovně Inge zapůjčili kánoe. Jak již bylo zmíněno Vyší Brod na nás udělal mimořádně negativní dojem. Bylo to takové to příhraniční městečko zlatokopů, kde nás překvapilo snad jen to, že při vjezdu do něj jsme nemuseli zastavit u nějaké závory a zaplatit mýtné. Platili jsme tady totiž dokonce i za složení lodí u řeky a najít neplacené parkoviště zvládli jen zkušení Pražáci vytrénovaní nedostatkem parkovacích míst v hlavním městě.

Bylo nádherné vedro, teploty kolem 30 °C, a tak jsme ihned po svezení Mílova auta do Rožmberku a návratu Pavlovým vypluli ve složení: Pavel - Kája, Helča - Tomášek, Míla - Kačenka a Kýza - Dráža. Hned po několika stech metrech na jezu [U Bílého mlýna](#), kde bagr započínal práce na jeho přestavbě, se cvakli Kýza s Drahunou. Zřejmě byli zmateni z toho, že na ně krátce předtím mluvil asi pět minut německy pracovník půjčovny kontrolující na jezu průjezd klientů, než mu řekli, že jsou Češi. Ostatní propluli v pohodě, ale přistát u břehu mohli díky silnému proudu asi až tak sto metrů pod jezem. Helča s Pavlem se k nim proto museli proudem doslova prodrat, aby jim pomohli vylít vodu. Helča pak dravého toku alespoň využila k návratové cestě k vlastní kánoi, byť jí přitom pěkně vykodrcal o kameny na dně.

Při cvaknutí bohužel Kýzovi uplavala na papíru napsaný text Denisy, který si připravil speciálně jako nápovědu pro zpívání této písně při plavbě.

I další jez [Herbertov](#) byl pohodový, neboť se zdolával pomocí dřevěné skluzavky. Pavel sice musel nejdříve korumpovat Káju slíbením koupě nějaké sladkosti, aby jel s ním, ale nakonec se mu to moc líbilo.

Na občerstvení jsme zastavili v kempu U tří veverek, jenže bufet byl zavřený, protože bufetář zrovna převážel kánoí sudy s pivem z pravého břehu, kam mu je dovezli po silnici. Proto jsme si dali párky a klobásy ve stánku na pravém břehu, ale zde nás to moc neuspokojilo, neboť lahvičky byly díky své „pokojoyé“ teplotě nechutné.

V závěru nás čekal ještě jez s retardérou [Dolní mlýn](#) v Rožmberku. Plavbu jsme zvládli poměrně rychle, neboť řeka hezky tekla. Po propršeném červenci bylo totiž dost vody. Děti se díky více než příznivému počasí mohly neustále rochnit v řece, a i my se příjemně osvěžovali nejenom namixovaným bavoráčkem.

Večer jsme strávili opět v bufetu, tentokrát však zde vydržel do čtyř s Helčou Míla.

Pátek 18. srpna 2000 (Rožmberk – Nové Spolí; 21,6 km): Hned ráno Helča vytkla Boušákům, že se v tom flámování střídají a ona to vždycky odnese. Pavel se přitom smál, že dneska bude mít „službu“ pro změnu on. Netušil, i když kdo ví, že tomu tak skutečně bude.

Míla a Pavel převezli věci do Nového Spolí a vrátili se zpět Pavlovým autem, jež předtím „vyzvedli“ ve Vyšším Brodě. Rozhodli jsme se totiž pro jízdu nalehko, ač jsme měli s sebou barely. Helča to přivítala, protože jí tekla do Juheláka voda několika neviditelnými dírami. Bylo polojasno, ale teplo, a během celého dne nás zastihla jen jediná krátká přeháňka.

Vypuli jsme, voda opět hezky tekla, a cesta ubíhala rychle. Na loňský rok jsme si vzpomněli při krátké zastávce v zátočince, kde byly na mělčině postaveny z kamenů desítky mohylek, ke kterým jsme vytvořili i několik svých.

Na oběd jsme zastavili v osvědčené restauraci v Branné, letos to ale byla pro nás trochu vyšší cenová skupina. Pak jsme pokračovali dál včetně sjetí dvou jezů, kterými byly [Pečkovský mlýn](#) ve Větrní s dlouhou retardérou a [Konopa](#) před Novým Spolím. Zdolání obou dvou proběhlo v naprosté pohodě.

Překvapení nás čekalo v kempu, kde nás čekali Tvrďa s Filípem a Markétou - Krasomilou a dále Zlatka s Veronikou a Petrou. Záhy dorazili i Tomáš s Alenou J.

Na večeri do osvědčené vynikající středověké krčmy Šatlava se vydala skupinka ve složení: Pavel a Helča s Kájou a Tomáškem, Tomáš, Alena a Kýza. Chvíli museli čekat na uvolnění míst, ale byli za to odměněni opravdovými delikatesami - česnečkou v chlebu, bezkonkurenčními kuřátky na rožni, salátem či masovou směsí. Také piva do nás díky horku, jež panovalo i v noci, doslova padala.

Při návratu jsme se zastavili „na chvíli“ v hospůdce Oáza umístěné nad kempem. Už to zde bylo na zavření, ale pak jsme to pěkně rozjeli. Poslali jsme Káju s Tomáškem spát s tím, ať nám předtím ještě přinesou kytary, a ani jsme si neuvědomili, že už je skoro půlnoc. Oni si pak v klidu prošli po spícím kempu zpívajíc osvědčené písničky i aktuální hity (Zmýlená neplatí, Denisa) jak nějakí opilci.

Zábava v Oáze se rozproudila. Pavel pařil s Tvrďou na kytaru, dokonce dostal od nějakého výpitka peníze vybrané do klobouku - bylo tam skoro „kilo“. Jedna holomajzna střídala druhou, z kempu se natáhla početná společnost a byla z toho velkolepá palba až do půl čtvrté. Do toho přišla asi šesti nebo sedmikolová smršť malých jasoňů a později, když už jsme to ani neregistrovali, i klasických drsoňů. Navzdory tomu, že nám po našem příchodu na otázku, jak dlouho bude otevřeno, zákeřně sliboval: „Před chvílí jsem volal manželce, že v půl jedny jsem doma,“ si s námi připil i vrchní Filípek, jenž jako by z oka vypadl Jardovi Uhlířovi, i jeho dvoumetrová kolegyně, námi překřtěná na Žirafu.

Kdosi pronesl: „Hele tamhleten vypadá jako Sally,“ a ukazoval na odcházejícího dlouhovlasého maníka. Filípek nakvašeně podotkl: „Jo ten váš Sally mi poblil celej záchod.“

Poslední zbylá trojice Pavel, Helča a Zlatka se vracela do kempu „děsně tiše“, aby nikoho nevbudila. Duté úderý těl padajících na zem našťestí nebyly příliš slyšet. Zlatku jsme pak uložili volným pádem na její dcery spící pod širákem před stanem.

Sobota 19. srpna 2000 (Nové Spolí – Zlatá Koruna; 16,8 km): Kačenka ráno hodila kačenku a navázala tak na Kýzu, kterého to postihlo předchozí večer na záchodku v Šatlavě, kde jim vrátil tu výtečnou česnečku v chlebu ještě v dosti zachovalém stavu. Těžko říct, co kde snědli, jistě však je, že „šavlové tance“ postihly ráno i Kájou, o den později v noci Tomáška a doma po návratu z vody pak i Pavla.

Míla, Alena, Tvrd'a a Helča - ta s vozem nepoužitelné Zlatky - převezli auta, zatímco ostatní polehávali v tábořišti s viditelnou kocovinou, nebo se koupali. Počasí bylo naprosto bombastické - teploty se blížily 35 °C.

Po návratu řidičů Zlatčiným autem jsme se vydali na plavbu vezouc Zlatku a její dcery na porculánech, aby si v Krumlově půjčily kánoe. Půjčovně bylo šílených sedm set korun za loď, a tak jsme jim to rozmluvili s tím, že je svezeme až do Zlaté Koruny. Tvrd'a sice chtěl do svého nafukovacího člunu, s nosnou plochou asi jeden metr čtvereční, narvat pět lidí, ale Archimédovy zákony neobelstil. Hned na počátku, po stažení jezu [Na Rechlích](#) pod zastřešeným dřevěným mostem mezi krajními pilíři u levého břehu, se cvakli Tomáš s Alenou, ale koupel byla pro ně pouze příjemným ochlazením. Nedlouho poté nás čekal obtížný jez [U Lyry](#) s propustí na levé straně a vysokou hranou, pod níž se točil mohutný vodní válec. Ten se stal osudný Mílovi, kterého zalil takovým množstvím vody, že se okamžitě cvakl. Pavel jej se štěstím projel a ostatní lodě jsme raději skoníkvali při pravém břehu.

To se již v dohledu objevila legendární vodácká krčma Rумыší díra umístěná v horním vyústění cesty zvané Myší díra, jež spojuje pravý břeh Vltavy, protékající historickým centrem města v ostrém oblouku, s jejím pravým břehem o několik set metrů níže po proudu. V Rумыší díře na nás čekali Ríša s Martinou. Bylo však plno, a tak jsme vyložili část pasažérů, ať na nás počkají, a vypluli na řeku. Snadno jsme sjeli [Mrázkův mlýn](#) s retardérou cákající při svém vyústění, pod kterým jsme se krásně vykoupali. Pak však na nás čekala [Jelení lávka](#). Ta byla obležena čekajícími kánoemi, které najížděly do vysoké vlny a až na několik výjimek končily dnem vzhůru a s posádkou vyklopenou do řeky. S neskrývanou pýchou nutno poznamenat, že jsme jim ukázali, jak se to dělá. Kánoe sice byly tak zalité vodou, že to vyšlo skoro nastejno, jako bychom se práskli, ale nás hřál, anebo vzhledem k počasí spíše příjemně chladil, dobrý pocit z pokoření obtížné překážky. Jen Tomášek, jemuž Tvrd'a po úspěšném sjetí jezu půjčil gumák, se ve válci cvakl, ale lze vůbec u gumáku mluvit o cvaknutí?

Dopluli jsme k Myší díře zespodu, vynesli si kánoe těch asi 70 metrů k Rумыší díře a pak zatímco Tomáš s Alenou, Míla s Kačenkou a Drážou a Filípek pluli napřed do Zlaté Koruny, my se vydali na krumlovskou kaskádu znovu ve složení: Pavel - Tomášek, Helča - Petra, Kýza - Veronika a Tvrd'a - Krasomila. V bufetu u dolního konce Myší díry čekali Zlatka s Kájou, Ríša a Martina. A opět jsme jezy sjeli bravurně a to i s háčky. Pouze Tvrd'a s Krasomilou byli z gumáku katapultováni do vody.

Ještě jsme se občerstvili v bufetu na dolním konci Myší díry a v Rумыší díře, kde měli výtečnou pirátskou cmundu a bylo zde konečně volno. Pak jsme ve složení: Helča - Zlatka - Tomášek, Kýza - Veronika - Petra, Pavel - Kája a Tvrd'a - Krasomila vyrazili na zbytek cesty. Proplovali jsme přitom pěknou lesnatou krajinou pod Krumlovem. Helče teklo do Jůheláka, a tak požádala Pavla o houbu. Ten jim jí hodil ještě nacucanou vodou, takže když jí Zlatka chytala, tak kánoi tak rozkývala, jak se odtáhla od spršky vody, že se málem cvakli. Tvrd'a byl nahnán soulodím, v němž jsme se na chvíli ocitli, na bludný kořen u břehu a píchnul spodní vaky na člunu. Jeho další plavbu to však nemohlo ohrozit.

V pohodě jsme dopluli do Zlaté Koruny a sjeli si zde jez s [retardérou](#). Ta ve svém vyústění vydatně zalévala, ale nám to nevadilo i přes to, že slunce již zapadalo, a nebylo proto takové teplíčko jako během celého dne.

Ríša odvezl Helču a Zlatku s holkami pro auta do Rožmberka a Nového Spolí. Večer jsme měli takový odpočinkový program s krátkými pobyty v hospodě (Alena, Tomáš, Ríša, Martina), u v bufetu, kde byla nekonečná fronta u okénka na pivo, a tak jsme si dali nealko (Pavel, Helča, Tvrďa, Markéta, Zlatka a holky), či jen spící ve stanu (Boušáci a děti). Pak jsme ještě chvíli poseděli či poleželi před stany, kde se nás Ríša marně snažil probrat rumem stěžujíc si, že vůbec nechlastáme. Včerejší večer a dnešní den však byly příliš intenzivní na to, abychom byli schopni se přidat k „čerstvoušům“.

Neděle 20. srpna 2000 (Zlatá Koruna – Boršov; 19 km): Tvrďa ráno budil Helču, která se těšila, jak se konečně vyspí. Použil k tomu kostku se stěnami určujícími náplň dne nabídkou: „Jdeme do hospody“, „Nigt Club“, „Disco“ a podobně. Neuspěl a byl asi nakonec rád, že nedostal kostkou do hlavy.

Slunce bylo v neděli stejně žhavé jako předchozí den, na řeku se ale vydala jen redukováná skupina. Boušáci a Kubíni totiž již nepokračovali dál a dopoledne sbalili, naložili a odjeli domů. Předtím se ještě vykoupali na jezu, přičemž Tomášek, Pavel a Helča, stejně tak i Ríša s Martinou, si jej s pořádnými vodními žuchanci několikrát sjeli na nafukovacích madracích.

Zbytek výpravy vyplul i v kánoích z půjčovny, jež jim přenechali Boušáci, na další cestu ve složení: Tomáš - Alena, Tvrďa - Markéta (táhnoucí na gumáku Filípka) a Zlatka s Veronikou a Petrou. Zejména Zlatčinu loď jsme sledovali s nevyslovenou obavou: „No jak tohle dopadne?“

No ale nakonec to nedopadlo až tak nejhůř. Cvaknutí sice bylo nemálo, ale díky počasí to nikomu nevadilo. Zlatka na pozici zadáka měla problém s tím, že se jí dařilo točit jen doprava. V levotočivé zákrutě pod Dívčím kamenem se jí díky tomu podařilo loď zahnat do křovisek u břehu, kde byl zrovna jakýsi páreček zjevně připraven si v nejbližších vteřinách užít romantického sexu v přírodě. Ne že by došlo k úrazu nebo psychickému traumatu, ale do role dokonalého kazišuka se tak Zlatka dostala opravdu netradičním způsobem.

Po doplutí do Boršova Tvrďa nemohl najít, kam vrátit půjčené loď. Museli tak asi půl kilometru popojet, aby nakonec zjistili, že si pracovníci půjčovny mysleli, že loď už jsou dávno vráceny. Taky gumák vyhodili, protože už pro další jízdu byl nepoužitelný.

Tomáš s Alenou naložili kánoe a bagáž a odjeli domů, zatímco ostatní zůstali v Jižních Čechách a následující dny objížděli různé kempy. Průběh večerů byl vždy naprosto stejný: kytara, zpěv, veselé kalíšky...